یادداشت

از جهان بی‌مرز تا دیوارهای بتنی

احمد رشیدی‌نژاد
پژوهشگر ژئوپلیتیک

با فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، بسیاری از اندیشمندان و سیاست‌مداران بر این باور بودند که جهان وارد مرحله‌ای تازه از تاریخ شده است؛ مرحله‌ای که در آن مرزهای سنتی فرو می‌ریزند و انسان‌ها در قالب یک جامعه جهانی واحد به هم پیوند می‌خورند. در این میان، نظریه «دهکده جهانی» مارشال مک‌لوهان که نخستین بار در دهه ۶۰ میلادی مطرح شده بود، دوباره جان گرفت. مک‌لوهان با تأکید بر قدرت رسانه‌ها و ارتباطات الکترونیک، پیش‌بینی کرده بود فناوری‌های نوین جهان را به دهکده‌ای کوچک بدل خواهند کرد؛ جایی که فرهنگ‌ها در هم می‌آمیزند و مرزها و فاصله‌ها از میان می‌روند. بسیاری از کارشناسان ارتباطات و سیاست بین‌الملل این دیدگاه را تحقق جهانی‌شدن فرهنگ دانستند و حتی از «یکپارچگی فرهنگی» به عنوان مرحله نهایی جهانی‌سازی یاد کردند. در دهه‌های پایانی قرن بیستم، اتحادیه اروپا به تجسم واقعی این آرمان بدل شد. حذف مرزهای فیزیکی، آزادی رفت‌وآمد شهروندان و ادغام اقتصادی، تصویری ملموس از جهان بی‌مرز را پیش چشم گذاشت. در این فضا، اندیشمندانی همچون آنتونی گیدنز، جهانی‌شدن را نه صرفا یک روند اقتصادی، بلکه تحولی عمیق در عرصه فرهنگ و اجتماع می‌دانستند و متفکرانی مانند رولاند رابرتسون از ادغام فرهنگ‌های محلی در یک فرهنگ جهانی سخن گفتند؛ فرهنگی که قرار بود همان دهکده کوچک مک‌لوهانی را به واقعیت بدل کند.

اما تجربه سه دهه اخیر نشان داد این تصویر بیش از آنکه واقع‌بینانه باشد، خوشبینانه است. بحران‌های مالی، موج‌های تروریسم و فشارهای ناشی از مهاجرت گسترده، به‌ویژه پس از جنگ‌های خاورمیانه و آفریقا، موجب شد دولت‌ها بار دیگر به مرزها به عنوان نخستین خط دفاعی بازگردند. در این باره، سند راهبرد امنیت ملی آمریکا ۲۰۲۵ به‌وضوح این تغییر پارادایم را بازتاب می‌دهد. در این سند، مهاجرت دیگر به عنوان فرصت دیده نمی‌شود، بلکه تهدیدی برای انسجام اجتماعی و هویت فرهنگی آمریکا و متحدانش معرفی شده است. کاهش نرخ زادوولد در جوامع غربی و افزایش مهاجرت، ترکیب جمعیتی را دگرگون کرده و این تغییر به عنوان تهدیدی برای «هویت» تلقی می‌شود. براساس گزارش پلیتیکو، این سند بر استراتژی «تهدید هویتی» استوار بوده و هشدار می‌دهد تمدن غربی با خطرات وجودی ناشی از مهاجرت گسترده، تغییرات جمعیتی و فرسایش آزادی‌ها روبه‌رو است. در متن سند حتی تأکید شده است اروپا باید اعتمادبه‌نفس تمدنی خود را بازیابد و از خطر «محو تمدنی» جلوگیری کند؛ نگاهی که نشان می‌دهد جهانی‌شدن فرهنگ، آن‌گونه که مک‌لوهان و رابرتسون پیش‌بینی کرده بودند، جای خود را به دغدغه حفظ مرزها و هویت‌های ملی داده است.

این نگرانی فقط به آمریکا محدود نیست؛ اتحادیه اروپا که روزی نماد حذف مرزها بود، اکنون با سیاست‌های سخت‌گیرانه‌تری در حوزه مهاجرت و پناهندگی، نشان داده است برای حفظ ثبات داخلی ناگزیر به بازاندیشی در پروژه یکپارچگی خود است. طرح‌های بازگرداندن مهاجران به کشورهای ثالث، ایجاد مراکز نگهداری در خارج از مرزها و تقویت کنترل‌های مرزی، همگی بیانگر این تغییر رویکرد هستند. توافق اخیر وزیران کشور اتحادیه اروپا در بروکسل بر سر اصلاح «قانون بازگشت» و ایجاد نظام مشترک اخراج مهاجران، گامی مهم در همین مسیر بود؛ تصمیمی که به دولت‌های عضو اجازه می‌دهد حکم اخراج صادرشده در یک کشور در سراسر اتحادیه اجرا شود. در کنار این، سازوکاری برای تقسیم بار مهاجرت میان اعضا و پرداخت مبالغی در قالب «همبستگی» نیز تصویب شد تا فشار از دوش کشورهایی که بیشترین موج مهاجرت را تحمل می‌کنند، کاهش یابد.

در سطح جهانی نیز روند بازگشت مرزهای فیزیکی با قدرتی تازه آشکار شده است. دیوارها و حصارهای بتنی بار دیگر به نمادهای سیاسی و امنیتی بدل شده‌اند؛ از دیوار ۸۰کیلومتری اسرائیل با اردن و دیوارهای کرانه باختری گرفته تا حصارهای چندصدکیلومتری ترکیه در مرز با ایران و سوریه و دیوار ۷۴کیلومتری ایران با افغانستان. برجسته‌ترین نمونه این بازگشت، مرز مکزیک و آمریکاست که سال‌ها موضوع مناقشه سیاسی بوده و امروز با دیوارهای بلند و فناوری‌های پیشرفته نظارتی تقویت شده است. این دیوار نه‌تنها برای مهار ورود مهاجران غیرقانونی ساخته شده، بلکه به عنوان نمادی از حاکمیت و حفاظت از هویت ملی آمریکا معرفی می‌شود. مجموعه این نمونه‌ها نشان می‌دهد مرزها دیگر صرفا خطوطی فرضی نیستند، بلکه به سازه‌هایی عظیم و نمادین بدل شده‌اند که وظیفه اصلی‌شان حفاظت از «ما» در برابر «دیگران» است؛ بازتابی روشن از تغییر نگاه جهان به مفهوم مرز در عصر پساجهانی‌سازی.

به عبارتی، اگر در گذشته مرزها در نهایت به شکل دیوار چین، مرز میان تمدن و توحش بودند یا حصارهایی که شهرها را از هجوم بیگانگان محافظت می‌کردند، امروز دیوارهای بتنی و موانع الکترونیکی کشورها را از یکدیگر جدا می‌کنند. این دیوارها نه‌تنها برای جلوگیری از ورود مهاجران، بلکه برای کنترل جریان‌های امنیتی، اقتصادی و حتی فرهنگی ساخته می‌شوند. جهان امروز بیش از هر زمان دیگری در حال قطعه‌قطعه‌شدن است و این قطعه‌قطعه‌شدن برخلاف آرمان جهانی‌سازی، به سمت تقویت دولت-ملت و مرزهای سخت پیش می‌رود.

در این میان، نظریه‌پردازانی همچون ساموئل هانتینگتون با طرح «برخورد تمدن‌ها» هشدار داده بودند جهانی‌شدن نه به ادغام فرهنگ‌ها، بلکه به تشدید شکاف‌های فرهنگی و تمدنی خواهد انجامید. هانتینگتون بر این باور بود هویت‌های فرهنگی و دینی، در برابر فشارهای جهانی‌سازی مقاومت خواهند کرد و مرزها بار دیگر به نمادهای هویتی بدل خواهند شد. امروز، با نگاهی به روندهای جهانی، می‌توان گفت پیش‌بینی او بیش از نظریه‌های خوشبینانه مک‌لوهان و رابرتسون به واقعیت نزدیک‌تر بوده است. در این زمینه، سند امنیت ملی آمریکا ۲۰۲۵ بر این نکته تأکید دارد که امنیت در قرن بیست‌ویکم فقط به توان نظامی یا اقتصادی وابسته نیست، بلکه «امنیت هویتی» به یکی از ارکان اصلی آن بدل شده است. در این چارچوب، مرزها نقشی حیاتی دارند. مرز دیگر فقط یک خط روی نقشه نیست؛ دیواری است که باید از انسجام فرهنگی، ارزش‌ها و سبک زندگی یک ملت محافظت کند. این نگاه موجب شده است حتی در عصر دیجیتال، مرزهای فیزیکی با قدرت بیشتری بازسازی شوند.

در نهایت می‌توان گفت جهان امروز شاهد بازگشت مرزها به شکلی است که یادآور گذشته‌های دور است. اگر در تاریخ، دیوار چین یا دیوارهای بلند قلعه‌ها نماد جدایی میان تمدن و توحش و ابزار دفاعی در برابر هجوم بیگانگان بودند، امروز همان منطق با چهره‌ای تازه بازگشته است. دیوارهای بتنی، حصارهای فلزی و سامانه‌های نظارتی الکترونیکی، همان کارکرد دیوارهای قلعه‌های قرون وسطی را یافته‌اند؛ مرزهایی سخت و نفوذناپذیر که وظیفه‌شان حفاظت از هویت، امنیت و انسجام ملت‌هاست. این دیوارها دیگر فقط خطوطی بر نقشه نیستند، بلکه سازه‌هایی عظیم و نمادین هستند که مانند برج و باروی شهرهای قدیم، نقش سپر دفاعی را ایفا می‌کنند. به این ترتیب، آینده نه جهانی بی‌مرز، بلکه جهانی با مرزهایی بلندتر و مستحکم‌تر خواهد بود؛ مرزهایی که مانند دیوارهای قلعه‌های گذشته، نماد جدایی و حفاظت هستند و بازتابی روشن از نیاز انسان به تعریف «ما» در برابر «دیگران».

دبیرکل ناتو از آغاز رسمی جنگ پنهان و اعلام‌نشده مسکو خبر داد

آغاز جنگ نامرئی

شرق: اروپا دیگر در صلح نیست؛ جنگ نامرئی مسکو از خط مقدم دونباس به مراکز خرید ورشو، خطوط راه‌آهن آلمان و کابل‌های زیر دریای بالتیک کشیده شده است. وقتی دبیرکل ناتو از «بسته‌های پستی حامل مواد منفجره» و «نقض بی‌پروایانه حریم هوایی کشورهای اروپایی» حرف می‌زند، یعنی زنگ خطر جنگ جهانی سوم، این بار نه با تانک، بلکه با خرابکاری به صدا درآمده است. مارک روته در مجمع امنیتی برلین، پرده از واقعیتی برداشت که رهبران غربی مدت‌ها از بیان صریح آن طفره می‌رفتند. او تصریح کرد روسیه هم‌اکنون از طریق ابزارهای هیبریدی «در حال جنگ با ناتو» است و زنجیره‌ای از تلاش‌های خرابکارانه، نفوذهای سایبری و نقض حریم هوایی را هدایت می‌کند که بسیار فراتر از اقدامات تحریک‌آمیز معمولی است. به گفته روته، کرملین لیست اهداف خود را گسترش داده و دیگر فقط به زیرساخت‌های نظامی و صنایع دفاعی محدود نمی‌شود، بلکه مستقیما جوامع غربی را هدف گرفته است. تحقیقات اخیر در سراسر اروپا نشان‌دهنده یک کتابچه راهنمای جدید و تهاجمی‌تر از سوی مسکو است. روته با اشاره به مصادیق عینی گفت: «حملاتی به انبارهای تجاری و مراکز خرید صورت گرفته است. مواد منفجره در بسته‌های پستی پنهان شده و لهستان اکنون در حال تحقیق درباره خرابکاری علیه شبکه راه‌آهن خود است». این فعالیت‌ها نشان‌دهنده تشدید قابل توجه دخالت روسیه با هدف تضعیف انسجام ناتوست.

وحشت در مرزها

دبیرکل ناتو همچنین بر آنچه «نقض بی‌پروایانه حریم هوایی» در طول سال‌های ۲۰۲۴ و ۲۰۲۵ نامید، انگشت گذاشت. این موارد شامل ورود پهپادهای روسی به حریم هوایی لهستان و رومانی و نزدیک‌شدن خطرناک جنگنده‌ها به استونی بوده است. روته هشدار داد: «چنین حوادثی جان انسان‌ها را به خطر می‌اندازد و ریسک تشدید تنش را بالا می‌برد». اگرچه اکثر این حوادث بدون درگیری پایان یافته، اما مقامات ناتو نگران‌اند تکرار آنها، چه تصادفی و چه عمدی، ماشه یک چرخه تشدید سریع را بکشد. او همچنین تأکید کرد جاه‌طلبی‌های روسیه فراتر از جبهه شرقی اروپاست و «قطب شمال و اقیانوس اطلس» نیز مسیرهای اضافی برای تهدید هستند. وضعیت در لهستان بحرانی‌تر از سایر نقاط است. دونالد توسک، نخست‌وزیر لهستان، حمله ماه نوامبر به راه‌آهن کشورش را «شاید خطرناک‌ترین وضعیت برای امنیت دولت لهستان» توصیف کرد. دولت توسک در واکنش به این تهدیدها، ۱۰ هزار سرباز را برای محافظت از زیرساخت‌های حیاتی در سراسر کشور مستقر کرده است. در ماه سپتامبر، لهستانی‌ها واقعیت تلخ این جنگ را زمانی لمس کردند که ۱۹ پهپاد روسی وارد حریم هوایی آنها شدند. پس از به پرواز درآمدن جنگنده‌های اف-۱۶، چهار پهپاد سرنگون شدند و یکی از آنها به منطقه‌ای مسکونی اصابت کرد که خوشبختانه تلفاتی نداشت. ورشو بلافاصله این حمله را «تحریک در مقیاس بزرگ» خواند و با استناد به ماده ۴ ناتو، خواستار مشاوره با ائتلاف شد.

هدف روسیه تنها اختلال در زندگی روزمره نیست، بلکه فرسایش اراده غرب و تزریق حس عدم اطمینان است. حملات در سراسر اروپا چنان مکرر و هدفمند شده که برخی معتقدند خودِ ناتو زیر حمله است و پاسخ نظامی ضروری است

گزینه حمله پیش‌دستانه

هدف روسیه فقط اختلال در زندگی روزمره نیست، بلکه فرسایش اراده غرب و تزریق حس عدم اطمینان است. حملات در سراسر اروپا چنان مکرر و هدفمند شده که برخی معتقدند خود ناتو زیر حمله است و پاسخ نظامی ضروری است. دریاسالار جوزپه کاوو دراگونه، رئیس کمیته نظامی ناتو، در مصاحبه‌ای با فایننشال‌تایمز در اوایل دسامبر گفت «حملات پیش‌دستانه» یک گزینه است و ائتلاف ممکن است مجبور شود رویکردی «تهاجمی‌تر» اتخاذ کند. او البته تأکید کرد هرگونه پاسخ نظامی علیه روسیه، اقدامی «دفاعی» خواهد بود.

لیست سیاه خرابکاری‌ها

از سال ۲۰۲۲، فرکانس این حوادث هیبریدی از اسکاندیناوی تا اروپای مرکزی افزایش یافته است. لیست خرابکاری‌ها طولانی و نگران‌کننده است:

در نوامبر ۲۰۲۴، دو کابل فیبر نوری در دریای بالتیک (یکی بین فنلاند و آلمان، دیگری بین سوئد و لیتوانی) قطع شد.

در اکتبر ۲۰۲۲، خرابکاران کابل‌های فیبر نوری راه‌آهن دویچه‌بان آلمان را بریدند و شبکه سیگنال‌دهی قطارها در شمال آلمان را فلج کردند.

موجی از حملات آتش‌سوزی مراکز تجاری در لهستان و لیتوانی را هدف قرار داد. در ماه می ۲۰۲۴، یک مرکز خرید در ورشو شبانه به آتش کشیده شد و بیش از هزار مغازه سوختند؛ لهستان، روسیه را مسئول دانست.

عوامل روسیه سیستم‌های جی‌پی‌اس را در سراسر اروپا مختل کرده‌اند که باعث هرج‌ومرج برای خطوط هوایی شده است. در سپتامبر ۲۰۲۵، هواپیمای حامل اورسولا فون در لاین، رئیس کمیسیون اروپا، هنگام پرواز در حریم هوایی بلغارستان با اختلال در سیستم ناوبری مواجه شد.

در هفته‌های اخیر، بلاروس (شریک روسیه) بالون‌هایی را به حریم هوایی لیتوانی فرستاد که باعث تعطیلی موقت ترافیک تجاری شد.

نفوذ پهپادها در فرانسه، بلژیک، آلمان، هلند، دانمارک و فنلاند گزارش شده که فرودگاه‌ها، پایگاه‌های نظامی و تأسیسات هسته‌ای را هدف گرفته‌اند. مؤسسه بین‌المللی مطالعات استراتژیک (IISS) در گزارشی اعلام کرد استراتژی مسکو این است که کشورهای ناتو، به‌ویژه لهستان را مجبور کند منابع بیشتری را به امنیت داخلی اختصاص دهند و تمرکزشان را از اوکراین بردارند.

شرط صلح، تسلیم کامل دونباس

در حالی که ناتو نگران جنگ پنهان است، کرملین موضع خود را در اوکراین سخت‌تر کرده است. یوری اوشاکوف، دستیار سیاست خارجی کرملین، روز گذشته به روزنامه کامرسانت گفت آتش‌بس فقط زمانی ممکن است که نیروهای اوکراینی از کل منطقه دونباس عقب‌نشینی کنند. اوشاکوف صراحتا گفت: «اگر با مذاکره نشود، با ابزار نظامی این قلمرو تحت کنترل کامل فدراسیون روسیه درخواهد آمد».

نکته جالب در طرح صلح کرملین این است که اوشاکوف پیشنهاد داده در مناطق تحت کنترل فعلی اوکراین در دونباس، پس از عقب‌نشینی کی‌یف، ارتش روسیه مستقر نشود، بلکه «گارد ملی روسیه» (روس‌گواردیا) کنترل را به دست بگیرد. او گفت: «کاملا ممکن است هیچ نیروی ارتشی آنجا نباشد، اما گارد ملی و پلیس ما برای حفظ نظم حضور خواهند داشت». گارد ملی روسیه نیرویی شبه‌نظامی با حدود ۴۰۰ هزار نفر پرسنل است که از ابتدای جنگ در اوکراین حضور داشته و در سال ۲۰۲۳ مجوز دریافت تانک و توپخانه سنگین را نیز دریافت کرده است.

ضربه اوکراین به کشتی‌های روسی

در تحولی دیگر، جنگ به دریای خزر کشیده شده است. نیروهای ویژه اوکراین روز گذشته اعلام کردند با همکاری جنبش مقاومت محلی موسوم به «جرقه سیاه» (Black Spark)، دو کشتی روسی حامل تجهیزات نظامی را هدف قرار داده‌اند. این کشتی‌ها در سواحل جمهوری کالمیکیا روسیه مورد اصابت قرار گرفتند. بیانیه نیروهای ویژه، نام کشتی‌ها را «کامپوزر راخمانینوف» و «عسکر-ساریژا» اعلام کرد. این کشتی‌ها پیش‌تر توسط آمریکا به دلیل حمل محموله‌های نظامی بین ایران و روسیه تحریم شده بودند. یک مقام اوکراینی همچنین روز پنجشنبه هم گفت پهپادهای کی‌یف برای اولین‌بار یک سکوی نفتی روسیه در دریای خزر را هدف قرار داده و استخراج نفت و گاز از ۲۰ چاه را متوقف کرده‌اند.

اولین قربانی نسل «زد» در اروپا

سقوط دولت در بلغارستان

شرق: دولت بلغارستان در پی موج گسترده اعتراضات خیابانی نسل «زد» علیه فساد سیستماتیک و نخبگان سیاسی رانت‌خوار سقوط کرد. این رویداد که فقط چند هفته پیش از پیوستن این کشور به منطقه یورو رخ داد، نخستین پیروزی سیاسی معترضان جوان در خاک اروپا محسوب می‌شود. معترضان خشمگین نسل «زد» که امسال دولت‌هایی را در سراسر جهان سرنگون کرده‌اند، حالا پرچم پیروزی خود را در قلب اروپا کوبیدند. سقوط دولت صوفیه پیامی روشن به نخبگان سیاسی بود: دوران مصونیت تمام شده است. نخست‌وزیر روزن ژلیازکوف استعفای دولت ائتلافی خود را اعلام کرد؛ تصمیمی که نتیجه مستقیم خشم عمومی علیه فساد ریشه‌دار و نخبگان سیاسی بود که از نگاه مردم، فرسنگ‌ها با مشکلات شهروندان عادی فاصله دارند. بلغارستان اکنون به جدیدترین کانون ناآرامی‌های سالی تبدیل شده است که با مهر «نسل زد» شناخته می‌شود؛ نسلی که در ماه‌های اخیر دولت‌هایی را در نپال و ماداگاسکار ساقط کرده و تظاهرات گسترده‌ای را علیه امتیازات ویژه نخبگان در اندونزی و فیلیپین به راه انداخته است. تانزانیا نیز شاهد اعتراضات ضددولتی جوانان بود که با سرکوب مرگ‌بار حکومت مواجه شد. این زلزله سیاسی درست چند هفته پیش از موعد مقرر برای پیوستن این کشور بالکان به منطقه یورو رخ می‌دهد. هرچند سقوط دولت مانع از تغییر واحد پول در اول ژانویه ۲۰۲۶ نخواهد شد، اما بحران سیاسی کشوری را که در چهار سال گذشته هفت انتخابات پارلمانی به خود دیده، عمیق‌تر می‌کند. ژلیازکوف که در ژانویه ۲۰۲۵ قدرت را به دست گرفته بود، در پارلمان با نقل قولی گفت: «صدای مردم، صدای خداست. ما باید به خواسته‌های آنها تن دهیم و خواسته آنها استعفای دولت است».

بازگشت خلبان منتقد به صحنه قدرت

پایان کار کابینه ژلیازکوف احتمالا ماشه انتخابات زودهنگام را در ماه‌های آینده خواهد کشید و چشم‌انداز ژئوپلیتیک کشور را تغییر می‌دهد. یکی از برندگان احتمالی این وضعیت، رئیس‌جمهور رومن رادف است؛ محبوب‌ترین سیاست‌مدار بلغارستان که انتظار می‌رود با حزب جدید خود وارد رقابت شود. رادف، خلبان سابق نیروی هوایی، بارها از حمایت غرب از اوکراین در جنگ با روسیه انتقاد کرده و اوایل امسال چشم‌انداز کی‌یف را «محکوم به شکست» خوانده بود. جرقه اصلی اعتراضات اخیر، برنامه بودجه ۲۰۲۶ دولت بود. این طرح که شامل افزایش هزینه‌ها می‌شد، از سوی منتقدان به عنوان تلاشی برای تحکیم کنترل سیاست‌مداران فاسد بر نهادهای کشور تعبیر شد. فساد در این کشور ۶.۵ میلیون نفری، حتی پس از پیوستن به اتحادیه اروپا در سال ۲۰۰۷، همچنان بیداد می‌کند و سازمان شفافیت بین‌الملل همواره بلغارستان را یکی از فاسدترین اعضای بلوک معرفی کرده است. ناتوانی در محکوم‌کردن مقامات رده‌بالا به جرم اختلاس، خشم عمومی را برانگیخته و انتقاد بروکسل را در پی داشته است.

طغیان تیک‌تاکی علیه نخبگان

خشم عمومی سرانجام چهارشنبه بود که سرریز کرد. ده‌ها هزار نفر در صوفیه و دیگر شهرها به خیابان‌ها آمدند که آخرین حلقه از زنجیره تظاهرات هفته‌های اخیر بود. معترضان که از طریق تیک‌تاک و سایر پلتفرم‌های اجتماعی بسیج شده بودند، با پلاکاردهایی مانند «نسل زد می‌آید» و «نسل زد علیه فساد» راهپیمایی کردند. در مقابل ساختمان پارلمان، صفحه‌ای بزرگ ویدئوها و میم‌های اینترنتی را پخش می‌کرد که سیاست‌مداران را به سخره می‌گرفتند. مارتین ولادیمیروف، مدیر برنامه ژئواکونومیک در مرکز مطالعات دموکراسی معتقد است این اعتراضات نشان داد انرژی مدنی کافی در نسل‌های جوان برای ایستادگی در برابر نخوت نخبگان سیاسی و اقتصادی وجود دارد؛ نخبگانی که از ابزارهای دولتی برای بقا در قدرت سوءاستفاده کرده‌اند. برای بسیاری، این نخستین تجربه اعتراض جدی بود. نسل زد بلغارستان بدون تجربه دوران کمونیست (که در ۱۹۸۹ پایان یافت) یا بحران اقتصادی ویرانگر پس از آن، رشد کرده است. فهرست گلایه‌های آنها طولانی است: از مصونیت نخبگان سیاسی تا وضعیت فلاکت‌بار سیستم بهداشت و درمان و فقدان شغل‌های با درآمد مناسب. خشم در فضای آنلاین نیز ملموس است و بحث‌های داغی درباره دموکراسی، فساد و آزادی مطبوعات شکل گرفته است. بسیاری از اینفلوئنسرها و بازیگران به تظاهرات پیوستند و میم‌های جدیدی متولد شد، از جمله پلاکاردی که می‌گفت: «پارتنرت را برای قرار عاشقانه به تظاهرات بیاور». آنجل ایگناتوف، مدیر پروژه آی‌تی در صوفیه که پس از تحصیل در بریتانیا برای کمک به کشورش بازگشته، می‌گوید فساد عمیق و اشتباهات دولت او را به خیابان کشاند. او تأکید کرد: «یک نسل کامل شبیه من وجود دارد؛ ما فقط این وضعیت را برای کشورمان نمی‌خواهیم».

گزارش

عملیات شکار نفتکش در کارائیب

رئیس‌جمهور آمریکا در اقدامی که تنش‌ها در نیم‌کره غربی را به اوج رسانده، دستور آغاز حملات به محموله‌های زمینی مواد مخدر در ونزوئلا را صادر کرد. این تصمیم پس از توقیف یک نفتکش بزرگ مرتبط با شبکه ونزوئلا و متحدانش در حالی اتخاذ شده که منتقدان نسبت به اختیارات جنگی رئیس‌جمهور و بی‌تأثیربودن این عملیات بر بحران فنتانیل هشدار می‌دهند. مقام‌های رسمی به رویترز گفته‌اند این عملیات بزرگ‌ترین توقیف دریایی در نوع خود بوده است. آژانس‌های امنیت فدرال اعلام کردند این کشتی به یک طرح انتقال غیرقانونی نفت مرتبط بوده که شبکه‌های ونزوئلایی و متحدانش را درگیر کرده و سال‌ها خارج از قوانین بین‌المللی فعالیت می‌کرده است. شبکه سی‌ان‌بی‌سی نیز گزارش داد منابع آگاه معتقدند با تشدید فشار دولت بر تجارت نفتی محدودشده مادورو، نفتکش‌های بیشتری به‌زودی به همین شیوه توقیف خواهند شد. مجله تایم نوشت عملیات اولیه به‌صورت مشترک توسط اف‌بی‌آی، وزارت امنیت داخلی، گارد ساحلی و پرسنل نظامی آمریکا انجام شد تا نمایشی از قدرت برای قطع کانال‌های مالی گروه‌های جنایتکار در سراسر نیم‌کره باشد.

حملات زمینی برنامه‌ریزی‌شده، در ادامه سری عملیات‌های رهگیری در کارائیب و شرق اقیانوس آرام انجام می‌شود؛ جایی که نیروهای آمریکایی تاکنون چندین شناور را که گمان می‌رفت در حال انتقال مواد مخدر به سمت ایالات متحده هستند، هدف قرار داده‌اند. طبق آخرین گزارش‌های موجود، از زمان آغاز این حملات در ماه سپتامبر، دست‌کم ۸۷ نفر در کارزار رهگیری دریایی ارتش آمریکا کشته شده‌اند. حامیان استراتژی رئیس‌جمهور می‌گویند ترامپ کاملا در چارچوب اختیارات قانون اساسی خود عمل می‌کند. آنها معتقدند برخورد جدی با کارتل‌های مواد مخدر، پس از سال‌ها اقدامات نصفه‌ونیمه دولت‌های قبلی، یک تسکین خوشایند است. حامیان همچنین استدلال می‌کنند این رویکرد فشاری را که مدت‌ها لازم بود، بر دولت اقتدارگرای مادورو وارد می‌کند؛ دولتی که به گفته آنها به مجرایی مشتاق برای قاچاقچیانی تبدیل شده که تهدیدی مستقیم برای خانواده‌های آمریکایی هستند. پیت هگست، وزیر جنگ ایالات متحده، به آسوشیتدپرس گفت شبکه‌های کارتل به‌طور فزاینده‌ای شبیه گروه‌های تروریستی شده‌اند و باید پیش از رسیدن به سواحل آمریکا با اقدام قاطع روبه‌رو شوند.

در مقابل، منتقدان با استناد به گزارش ان‌پی‌آر تأکید می‌کنند اکثر فنتانیل ورودی به ایالات متحده از مکزیک و چین تأمین می‌شود، نه ونزوئلا و تحلیلگران تردید دارند عملیات در آمریکای جنوبی بتواند جریان مواد را به‌طور معناداری قطع کند. کارشناسان حقوقی که گاردین به آنها استناد کرده، هشدار داده‌اند هرگونه حمله به مسیرهای زمینی بدون مجوز صریح کنگره می‌تواند نگرانی‌هایی درباره اختیارات جنگی ایجاد کند و چالش‌های بین‌المللی را برانگیزد. مخالفان در کنگره قطع‌نامه‌هایی را برای محدودکردن اختیارات ترامپ معرفی کرده‌اند و استدلال می‌کنند این عملیات می‌تواند به یک درگیری منطقه‌ای گسترده‌تر تبدیل شود. طبق گزارش رویترز، مادورو متعهد شده است در برابر آنچه تجاوز خارجی می‌نامد مقاومت کند و مقامات روسیه نیز از موضع واشنگتن انتقاد کرده‌اند.

آگهی دعوت تبدیل نوع سهام بی نام به بانام شرکت ساتربرج فعال به شماره ثبت ۱۵۰۴۵۹ وشناسه ملی ۱۰۱۰۱۹۳۲۸۱۷
در رعایت ماده ۴۴ لایحه اصلاحی قانون تجارت
نوبت دوم
باتوجه به تصویب مجمع عمومی فوق العاده شرکت ساتربرج فعال مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۱در اجرای ماده ۴۴ لایحه اصلاحی قانون تجارت مبنی بر تبدیل کلیه سهام شرکت از بی نام به بانام، لذا از کلیه سهامداران شرکت دعوت به عمل می آید از تاریخ انتشار این آگهی به مدت ۶ ماه نسبت به تبدیل سهام خود به مرکز شرکت به آدرس : شهرآرا خیابان سی و چهارم شرقی پلاک ۲ طبقه ۲ واحد۴ مراجعه نمایند.
بدیهی است که پس از انقضاء مدت مذکور کلیه سهام بی نام شرکت باطل شده تلقی می گردد.
هیات مدیره

اصلاحیه
به آگاهی می‌رساند که مجمع عمومی عادی سالانه و فوق‌العاده نوبت دوم انجمن صنفی کارگری کارگردانان سینمای مستند استان تهران (منتشرشده در روزنامه شرق به تاریخ ۱۸ آذر ۱۴۰۴) در روز چهارشنبه مورخ ۱۷ دی ۱۴۰۴ برگزار خواهد شد.
هیئت‌مدیره انجمن صنفی کارگردانان سینمای مستند

آگهی مناقصه عمومی—نوبت اول
" قرارگاه سازندگی خاتم الانبیاء - مؤسسه شهید رجایی "
در نظر دارد عملیات خرید، حمل و تخلیه مصالح سنگی کوهی در پروژه تقاطع‌های غیرهمسطح کلان‌شهر اراک را از طریق مناقصه عمومی به پیمانکاران واجد شرایط واگذار نماید.
لذا از کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی که دارای توانمندی و صلاحیت لازم و نیز سابقه فعالیت مرتبط در این خصوص می‌باشند، دعوت به عمل می‌آید جهت دریافت اسناد مناقصه به آدرس: اراک، میدان امام خمینی(ره)(سه راه خمین)، کمربندی شمالی(بلوار امام علی (ع))، روبروی پمپ بنزین اناری، انتهای خیابان جهاد نصر مراجعه و یا با شماره تلفن ۰۹۱۸۹۶۶۶۸۰۸ تماس حاصل نمایند.
مهلت دریافت اسناد مناقصه از تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۲ لغایت ۱۴۰۴/۱۰/۰۱ هر روز به غیر از روزهای تعطیل از ساعت ۷ تا ۱۴ می‌باشد.
۱ - مبلغ تضمین شرکت در مناقصه عملیات خرید، حمل و تخلیه مصالح سنگی کوهی ۱۳،۵۰۵،۰۰۰،۰۰۰ ریال می‌باشد.
پیمانکاران می‌بایست جهت دریافت اسناد معرفی نامه ارائه نمایند.
در ضمن هزینه چاپ هر دو نوبت آگهی برعهده برنده مناقصه می‌باشد.